

Luku 1

Ennen aamupalaa

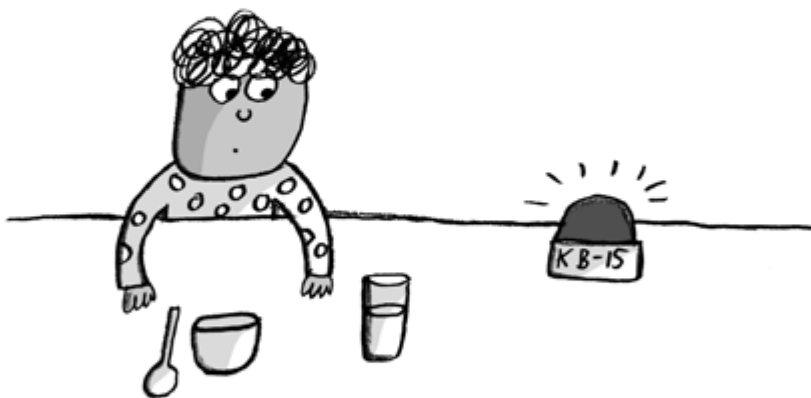

On TODELLA ärsyttävää
joutua
megamylläkkätilanteeseen
jo ennen aamupalaa.

Mutta niin minulle
kävi tänä aamuna.

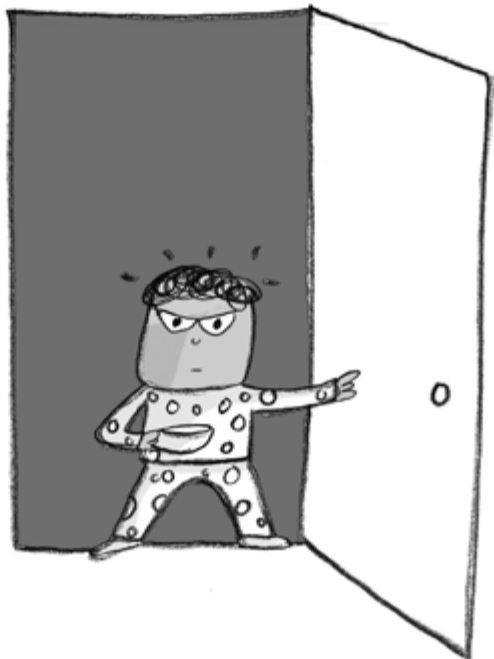
Olin juuri kaatanut itselleni
lasillisen tuoretta
vompattimehua ja istunut
pöytään syömään muroja, kun
KB-15-laitteeni alkoi
välkyttää **punaista**.

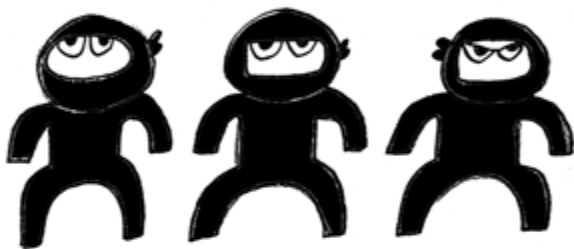
Kuten ehkä tiedätkin, punaisena
vilkkuva KB-15 tarkoittaa, että
VAARA ON LÄHELLÄ!

En ehtinyt valmistautua
mitenkään.

Menin suoraan
ulko-ovelle, avasin sen,
ja siellä ne olivat.

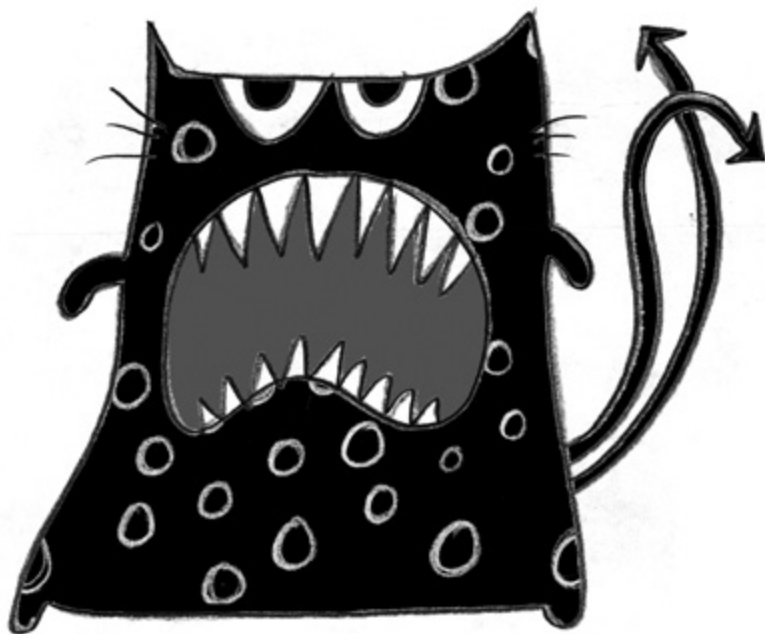

Kolme taistelualmista riiviötä.

Ne eivät olleet mitä
tahansa riiviöitä,
vaan
painiriiviöitä!
Sen ketterämpiä
riiviöitä ei olekaan.

Ja niiden vierellä väijyi
kaksihäntäinen
Pirskatti!

Tajusin heti, että
asiat
EIVÄT
olleet hyvin,
koska:

[a] olin vielä
pyjamassa,

[b] vastustajia oli useita,

[c] minulla oli murokulho
kädessä

ja [d]

öh, en
muistakaan mikä
[d] oli.

Olen ollut ennenkin
monessa pahassa paikassa
kaksihäntäisen
Pirskatin kanssa.

Se on hyvin, *hyvin*,
hyvin, hyvin, hyvin,
hyvin, hyvin, hyvin,
hyvin, hyvin, hyvin, hyvin,
hyvin, *hyvin*, hyvin,
hyvin, hyvin vaarallinen

ja siihen täytyy
reagoida rauhallisesti
mutta salamannopeasti,
kuten minä teinkin.

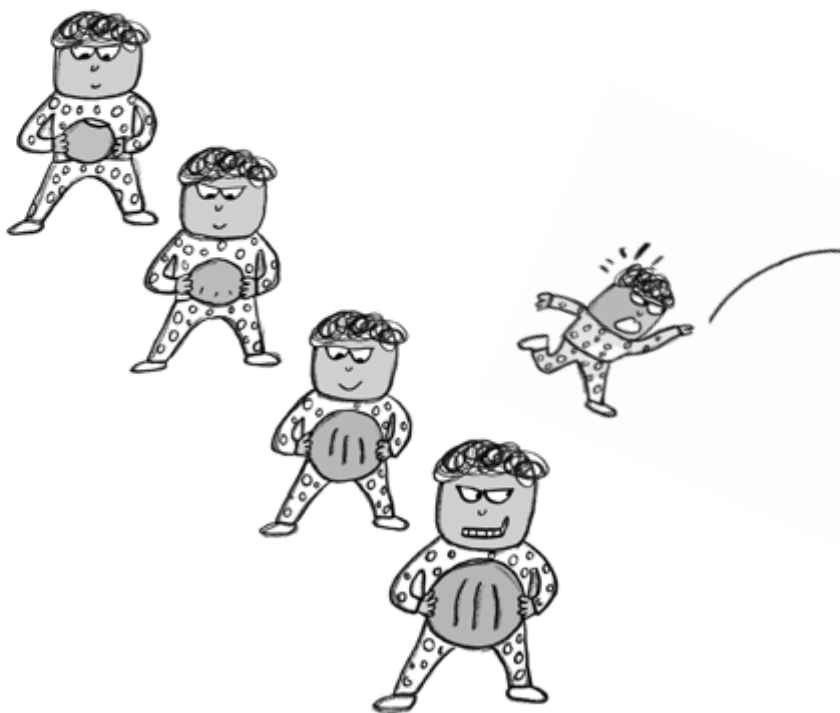
Aktivoin
muuntimeni
(joka minulla on
aina mukana).

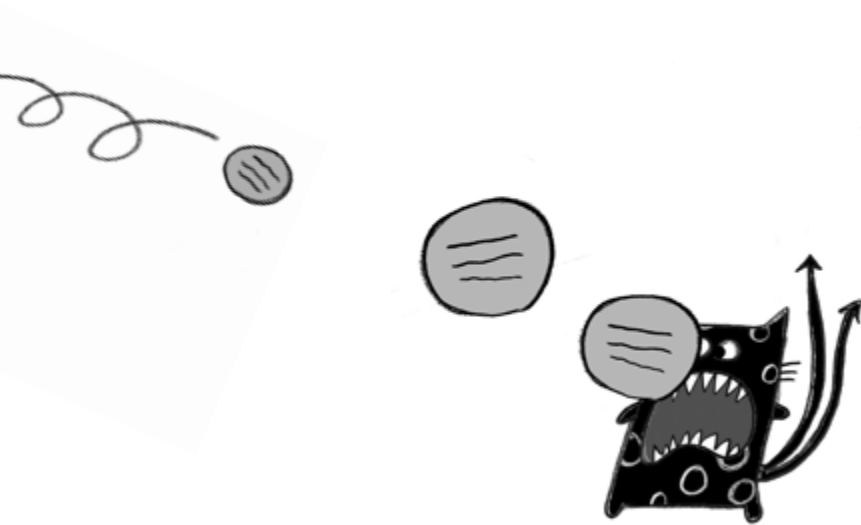
Se muunsi murokulhoni

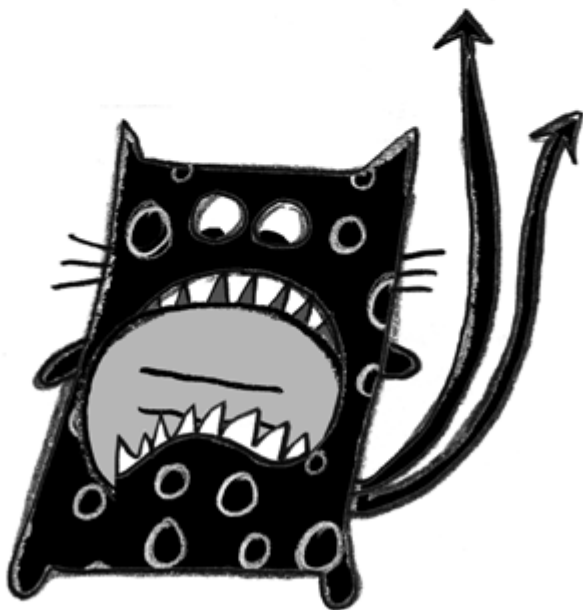
vesimeloniksi,

jolla minä
paiskasin
Pirskattia.

Vesimeloni mäjähti sen
kitaan ja jämähti siihen.
Pirskatti oli toistaiseksi
poissa pelistä.

Jos vesimeloni
tukkii suun, sille ei
mahda juuri mitään.

Sitten ne riiviöt.
Olen kohdannut
painiriiviöt yli
345 kertaa,
ja tiedän, että silloin
täytyy toimia nopeasti.

Nämä olivat
valmiina taisteluun.

